

**VESLAŘSKÉ
PRIMÁTORKY
OPĚT S DUKLOU**

**ŠÉF ARMÁDNÍHO SPORTOVNÍHO CENTRA
PAVEL BENC SLAVÍ ŠEDESÁTINY**

Vítězná sestava

VŠE PŘI STARÉM. POSÁDKY DUKLY PRAHA OVLÁDLY NA PRIMÁTOROKÁCH ZÁVODY OSMIVESLIC

Podle očekávání skončil hlavní závod 110. ročníku prestižního závodu osmiveslic. Favorizovaná posádka pražské Dukly zvítězila při návratu na veslařské Primátorky v sestavě Filip Zima, Dalibor Neděla, Tomáš Šišma, Jan Cincibuch, Václav Baldrián, Marek Diblík, Jan Čížek, Lukáš Helešic s navrátilcem Oldřichem Hejduškem na pozici kormidelníka. Na druhou loď (složenou z týmů Dukly a Slavie) měla náskok téměř dvou délek, třetí skončila další osma Dukly.

A tradiční koupel ve Vltavě

„Návrat byl těžký, protože jsem přibral a neměl jsem váhu, kterou jsem potřeboval. Musel jsem shazovat, asi tři kila se mi podařila, ale nedosáhl jsem na to, co jsem měl,“ přiznal pětadesátiletý Hejdušek, jenž Primátorky vyhrál už pošestadvacáté. „Kluci jeli výborně, byl to perfektní závod. Skvěle se toho zhostili, takže moje kila odvezli úplně hravě. Musím říct, že jsem si to užil,“ pousmála se veslařská legenda.

Veslaři Dukly v minulých dvou letech na Primátorkách nestartovali v dresu armádního klubu, podle zavedených regulí se totiž zástupci takzvaných resortních sportovních center včetně Dukly nemohli nejslavnějšího českého závodu účastnit. Pro letošek organizátoři omezení zrušili.

Na skifu kraloval suverénním způsobem Jan Potůček. V cíli byl spokojený, Jarní skulérský závod Rösslera-Ořovského vyhrál opět po dvou letech. „Neměl jsem tady spoluzávodníky z oddílu, bylo to takové sváteční projetí, ale moc příjemné,“ poznamenal.

Text: Milan Novotný, foto: CPA

BRAMBOROVÍ. LEHKÝ DVOJSKIF VRAŠTIL – ŠIMÁNEK DOVESLOVAL V BLEDU NA MISTROVSTVÍ EVROPY ČTVRTÝ

Posádka lehkého dvojskifu Miroslav Vraštil – Jiří Šimánek si na květnovém mistrovství Evropy ve slovinském Bledu doveslovala pro velmi pěkné 4. místo. Nad síly Čechů byli ve finále vítězní Švýcaři, druží Italové a třetí Řekové. Od bronzu dělily dukláky více než tři vteřiny.

„Potřebujeme ještě více zapracovat na kondici, abychom dokázali jet výborně i prostřední část. Začátek i finiš špatný nemáme,“ konstatoval Vraštil. „Konkurence je opravdu veliká, čtvrté místo bereme,“ poznamenal po závodě Šimánek.

(pk)

Jan Potůček s cenou za 1. místo ve skifu

PAVEL BENC, ŘEDITEL ASC DUKLA, SLAVÍ ŠEDESÁTINY: OLYMPIJSKÁ MEDAILE Z CALGARY? OBČAS SI S NÍ HRAJÍ VNUČKY, SMĚJE SE

*V dobrém rozpoložení.
Pro Pavla Bence
šedesátka nic
neznamená, chce si
užívat každého dne.*

Zasloužil se o vůbec první olympijskou medaili pro tuzemské mužské běžecké lyžování. Dvakrát se mu dostalo pocty být vlajkonošem při zahajovacím ceremoniálu pod pěti kruhy. Jednou ještě za federace, podruhé už za éry samostatné České republiky. Nejslavnější chvíle z úspěšné sportovní kariéry Pavlu Bencovi (nar. 10. července 1963), čerstvému šedesátníkovi, vyvstanou v paměti ale jen občas. „Spíš při nějaké upoutávce v televizi. Pak to naskočí. S klukama se naštěstí občas potkáme, ale o tomhle závodě se už vůbec nebavíme,“ reaguje na dotaz týkající se skvělého týmového výkonu při OH v Calgary 1988, kde si ve štafetě na 4×10 kilometrů dojel společně s Radimem Nyčem, Václavem Korunkou a Ladislavem Švandou pro famózní bronz. „Je to už víc než 35 let. Medaili mám samozřejmě doma ve vitríně. Občas si s ní hraji vnučky,“ poznamenává s úsměvem současný šéf armádního klubu Dukla.

Pyšný na roli vlajkonoše

Ač se mu v rámci kulatin do bilancování příliš nechtělo, rozpovídal se. Třeba o památném

setkání s Věrou Čáslavskou, která mu coby tehdejší předsedkyně Českého olympijského výboru sdělila, že byl vybrán pro roli vlajkonoše při hrách v Albertville 1992. „Když se objevila ve dveřích, trochu jsem lupal po dechu. Šlo o ohromnou poctu. Vůbec jsem to nečekal. Přiznám se, že jsem měl i obavy, abych něco nepokazil. Když vás pak na stadionu vítá taková masa fanoušků, je to zážitek na celý život. A mně se to poštěstilo ještě o dva roky později v Lillehammeru. Byl jsem pyšný, že tu vlajku mohu nést.“

Touha něco dokázat

Láska k běžeckému lyžování se u Bence zrodila v Jablonci, kde od dětství vyrůstal. „Bydleli

jsme kousek od lesa. Sněhu bylo tehdy dost. Běžky se staly jasnou volbou,“ přibližuje začátky ve stopě. Na startu kariéry příliš oslnivých výsledků nedosahoval, ale vypracoval se. I díky trenérům, hlavně pánům Kosinovi, Foltmanovi, Bartošovi, Henychovi či Rázlovi. „Měl jsem na ně štěstí. Hnala mě také obrovská touha něco dokázat. Nejdříve jsem chtěl být mistrem republiky, pak byla cílem reprezentace a start na olympijských hrách. Všechno se mi vrchovatě splnilo.“

Pod pěti kruhy startoval celkem čtyřikrát. Nejlepšího individuálního výsledku dosáhl v Albertville na 50 kilometrů volným způsobem (8.). V lyžařském maratonu se blýskl také na mistrovství světa, ve Val di Fiemme (1991) skončil pátý, ve Falunu (1993) sedmý. Kariéru ukončil ve 34 letech v roce 1997.

S Duklou spjatý od roku 1982

V současnosti Pavel Benc šéfuje Dukle (od října 2020), s níž propojil celý svůj sportovní i profesní život. Se slavným klubem je spjatý od roku 1982, kdy do něho narukoval jako voják základní služby. „Reprezentovat Duklu, to už bylo něco. Prošel jsem si v ní různá období – jak závodník, tak pracovní. Trenéřina mě nelákala, tak jsem začal od nuly na oddělení logistiky, pracoval pro svaz lyžařů a Klub olympioniků. Ohromně mě to naplňovalo, stejně jako nyní funkce ředitele v ASC, kde se snažím dělat ta nejsprávnější rozhodnutí,“ říká bez váhání.

Šedesátka prý žádnou velkou změnu neznamená. „Je to jen číslo. Chci si užívat každého dne a také se věnovat vnučkám, protože na své děti jsem během náročných běžeckých kariéry tolik času neměl. Teď si to s radostí vynahrazuji.“

Text: Pavel Král (ASC Dukla), foto: CPA

NEJVĚTŠÍ ÚSPĚCHY SPORTOVNÍ KARIÉRY

- bronzový medailista ze zimních olympijských her v Calgary (1988) z běžecké štafety na 4×10 kilometrů
- pátý na mistrovství světa ve Val di Fiemme (1991) v závodě na 50 kilometrů volnou technikou, sedmý ve stejné disciplíně na MS ve Falunu (1993) a osmý na ZOH v Albertville (1992)
- vlajkonoš české výpravy na ZOH v Albertville a Lillehammeru
- vítěz Jizerské padesátky (1997), druhý a třetí na Engadinu

Kayakcross Tereze Fišerové svědčí. V Troji slavila stříbro.

ČTYŘI FINÁLE A JEDNO STŘÍBRO V TROJI.

MEDAILI NA DIVOKÉ VODĚ URVALA JEN FIŠEROVÁ

Tři vodní slalomáři Dukly Brandýs nad Labem se představili ve druhém dílu Světového poháru v pražské Troji. Dvě Terezy – Fišerová a Knebllová – a Jakub Krejčí bojovali a dosáhli pěkných umístění.

Prvně jmenovaná obžitelnice, olympionička a držitelka řady medailí, se sice neprosadila

ani v jedné ze slalomových kategorií, ale zato vydřela stříbro v kayakcrossu.

Pojďme ale postupně po stopách účasti dukláků v Troji. V novém formátu SP se první medaile rozdávaly už v pátek 9. června. Jakub Krejčí při debutu v domácím pohárovém závodě obsadil sedmé místo a při tom

nelze nezmínit, že jeho parťáci v reprezentaci Jiří Prskavec a Vít Píndiš obsadili první dvě příčky.

Nováček seniorského týmu skončil v prvním dílu SP v Augsburgu šestý, před domácím publikem sehrála svou roli lehká nervozita. „Výsledek bohužel není takový, jaký bych si

představoval, ale jet doma finále je něco úžasného," uvedl mistr Evropy do 23 let.

Kneblová netrefila branku

V závodě žen při suverénním vítězství australské hvězdy a trojnásobné mistryně světa na K1 Jessiky Foxové obsadila Tereza Fišerová osmé místo. „Mysl šla někde jinde. Hrozně mě mrzí, že jsem to nedotáhla do konce, protože jinak jsem měla dobrý čas. Nebýt štouchů, byla to skoro snová jízda," litovala pětadvacetiletá reprezentantka.

V sobotu, kdy závodili singlíři, se však do bojů o medaile vůbec nedostala. Kvůli třem dotykům skončila v semifinále až dvanáctá. Na postup potřebovala být o 56 setin rychlejší. „Bohužel jsem se nevyvarovala chyb. Tři doteky jsou moc. Hrozně mě to štve," přiznala Fišerová, která před rokem v Praze závod C1 opanovala. „Bála jsem se, jak na tom budu se silami, ale těch jsem měla dost. I trať jako taková se mi jela dobře. O to víc mě mrzí, že jsem skončila mimo finále."

Mezi elitou ji zastoupila Tereza Kneblová. Zkraje si nevedla špatně, ale když neprošla čistě 18. branku, obdržela trestnou padesátku a byla poslední desátá. „Zkusila jsem jet trochu na risk, ale moc jsem si to nepohlídala. Jinak jsem se cítila fajn a myslela si, že mi to krouže. Kromě té chyby bych byla spokojená."

Ale stane se, je to sport," líčila teprve dvacetiletá slalomářka.

Skvělý výsledek po dlouhém programu

Bronz vyválčila její reprezentační kolegyně Gabriela Satková a druhé vítězství během víkendu si připsala Foxová. Ta je legendou svého sportu. Má olympijské vítězství a čtyři tituly mistryně světa v C1, ale nedělá jí problém sbírat medaile v kajaku, což ostatně dokázala i v Troji.

Obě kategorie dcera francouzské matky a Angličana v Praze ovládla už v roce 2019. Tentokrát si dva triumfy nadělila k devětatřicátým narozeninám, které oslavila poslední den pražské zastávky Světového poháru.

Až v neděli se Tereze Fišerové podařilo vykouzlit na tváři úsměv. Prosadila se v nové olympijské disciplíně kayakcrossu. V kontaktních závodech se jí na trojském kanálu dařily starty a do finále došla bez větších problémů. V něm si vedla skvěle, nebyla daleko od triumfu, ale v posledních metrech podlehla Britce Kimberley Woodsové.

„Mrzí mě, že to neklaplo na zlato, ale bojovala jsem do posledních chvil. Myslím, že po dlouhém programu je to skvělý výsledek," usmála se všestranná závodnice, která v minulé sezóně ovládla v C1 celkové pořadí SP.

Kayakcross bojovnici sedí

„Raduju se, že jsem to dotáhla na stříbrnou plakku. Ale poté, co se mi ve slalomu nedařilo, jak bych si představovala, to bylo náročné. Nicméně možná to mi dodalo větší bojovnost, skoro až naštanost, a tu jsem využila ve svůj prospěch," popsala své rozpoložení.

„Jsem šťastná, že jsem se po dlouhé době dostala do finále. Medaile mě těší o to víc, že se mi ji povedlo urvat doma. Kayakcross mám moc ráda. Odmalíčka jsem bojovný človíček a myslím, že tahle disciplína je pro mě dělaná skoro na míru," usoudila.

Hned v prvním vyřazovacím kole vypadl Krejčí. Z kvalifikace sice postupoval jako šestý, ale pak chyboval na třetí brance. I když se potom protlačil na postupové druhé místo, rozhodčí mu průjezd neuznali.

„Myslím jsem si, že jsem se správně vrátil do brány a projel ji čistě, ale to je cross. Může se stát cokoliv. Ta chyba mě mrzí, ale jinak jsem si závod užil," okomentoval své vystoupení Krejčí.

Text: Milan Novotný, foto: CPA

VOZP

VOJENSKÁ
ZDRAVOTNÍ
POJIŠTOVNA

ESTER LEDECKÁ PODRUHÉ OVLÁDLA CENU GUTHA-JARKOVSKÉHO

Lyžařka a snowboardistka Ester Ledecká už podruhé ovládla hlasování sportovců a stala se držitelkou Ceny Jiřího Stanislava Gutha-Jarkovského. Navíc úspěšně složila státnice a stala se magistrou.

Ledecská poprvé získala ocenění pojmenované po zakladateli Českého olympijského výboru za výkony v roce 2018, kdy vyhrála dvě zlaté olympijské medaile na hrách v Pchjongčchangu jako alpská lyžařka i snowboardistka.

Nyní cenu obdržela za rok 2022, kdy triumfovala na snowboardu na ZOH v Pekingu 2022. Trofej jí předala olympijská vítězka z Londýna 2012 Mirka Topinková Knapková.

„Moc si toho vážím. Je to unikátní ocenění, protože je od sportovců, kteří žijí podobný

život jako já. Má to pro mě velkou váhu, a to nejen objektivně. Je to těžký jako prase. Jsem ráda, že jsem si nevyhodila záda," smála se Ledecká po převzetí trofeje, která váží úctyhodných 29 kilogramů.

Váhu má však cena především svým významem. Držitele nejprestižnějšího českého sportovního ocenění totiž nominují sportovní svazy a složky ČOV. Desítku vybírá Komise sportovců ČOV a vítěze volí samotní sportovci. „Děkuji všem sportovcům a Českému olympijskému výboru, že tuto krásnou akci pořádá. Je to moc příjemné tady být."

Cena zakladatele Českého olympismu Jiřího Stanislava Gutha-Jarkovského vznikla v roce 1933, autorem plastiky sochy bohyně Niké

je Otakar Španiel. Jako první ji v roce 1934 převzal vzpěrač Václav Pšenička. V poválečné době ji jako poslední získal v roce 1948 běžec Emil Zátopek, tradice tohoto ocenění pokračuje od roku 1994. Od té doby na plakety na mramorovém podstavci znovu přibývají zvukná sportovní jména. Mezi její držitele patří Jan Železný, Kateřina Neumannová či Roman Šebrle. Tříkrát ji získali rychlobruslařka Martina Sáblíková a judista Lukáš Krpálek.

Text: Milan Novotný, foto: ČOV/Barbora Reichová

DEŠTIVÝ ODLOŽILŮV MEMORIÁL NA JULISCE: VADLEJCH A JÍCHOVÁ ZAPSALI VÍTĚZSTVÍ, OSOBNÍM REKORDEM SE BLÝSKL MÜLLER

*Jakub Vadlejch
slavil na memoriálu
6. vítězství v řadě!*

Jubilejní 30. ročník Memoriálu Josefa Odložila nepříznivě ovlivnilo deštivé počasí. Bronzový mítink World Athletics Continental Tour přesto přinesl na Julisce v pondělí 5. června hodnotné výkony. Oštěp podle předpokladů vyhrál Jakub Vadlejch, triumf si o jedinou setinu připsala i Nikoleta Jíchová na čtyřstovce překážek. Na stejné trati si pak parádní osobní rekord zaběhl Vít Müller (49,14).

Šestý triumf v řadě!

Vadlejchovi, stříbrnému olympijskému medailistovi z Tokia, se nejdelší hod povedl už v 1. sérii (82,55 m). Na memoriálu tak triumfoval po šesté v řadě. „Byl to spíš boj o přežití než soutěž o daleké metry,“ konstatovala hvězda

armádního klubu, která poslední dvě série kvůli riziku zranění raději vynechala.

V souboji oštěpařek Nikola Ogrodníková nezopakovala šedesátimetrový pokus z nedávného mítinku v německém Rehlingenu a musela se spokojit s výkonem 58,83 metru, jenž stačil na druhé místo. „Počasí to určitě z nějaké části ovlivnilo, ale nebylo to ono. Energie tam bylo dost, ale netrefovala jsem hody. Měla jsem problém s rozběhem. To mi pár metrů vzalo. Jinak se cítím dobře, ale ještě nad tím nemám tolik kontrolu,“ sdělila závodnice Dukly. Vítězství v Memoriálu Dany Zátopkové si tak připsala Chorvatka Sara Kolaková. Ani olympijská vítězka z Ria však příliš nenadchla. Na první místo stačil hod dlouhý 59,33.

Patnáctistovka pro Etiopana

V hlavním závodě mítinku běhu na 1 500 metrů, v němž Josef Odložil získal v roce 1964 stříbrnou medaili na OH v Tokiu, si z dukláků nejlépe vedl pátý Jakub Davidík (3:39,84), Jan Friš doběhl sedmý (3:40,60). Z vítězství se radoval Teki Abdurahman z Etiopie (3:38,42).

Etiopan Teki Abdurahman probíhá vítězně cílem běhu na 1 500 metrů.

„Za mě je to pěkné umístění i čas. Škoda drobné kolize 300 metrů před cílem, chtěl jsem jít víc dopředu. Závěr už dost bolel, jsou to ale cenné zkušenosti,“ hodnotil své vystoupení jedenadvacetiletý Davidík.

Skvělý osobák na překážkách

Chladnější podmínky vyhovovaly i překážkáři Vítu Müllerovi. Čtyřsetmetrovou trať zaběhl v osobním rekordu 49,14! Nad jeho síly byl pouze Němec Constantin Preis (49,06). „V tomhle počasí je to skvělý čas. S trenérem jsme si říkali, že 49,40 by bylo dobrý. Domácí stadion mám moc rád. Vyšlo to parádně. Až vyjde sluníčko, určitě se ještě více přiblížím limitu pro mistrovství světa, který je 48,70,“ věří v potvrzení formy.

Cenný skalp si na stejné trati připsala dvaadvacetiletá Nikoleta Jíchová (55,77), když o jedinou setinu sekundy porazila Jessie Knightovou z Velké Británie. Závodnice Dukly předvedla v cílové rovině strhující finiš. „Každý čas pod 56 vteřin je výborný. Jessie to rychle rozeběhla a v závěru mi pomohli diváci. Úplně jsem nad poslední překážkou slyšela ten hukot z tribuny. Za vítězství jsem moc ráda,“ svěřila se blondátka bojovnice.

Text: Pavel Král (ASC Dukla), foto: CPA

Muži:

100 m (vítr +0,3 m/s): 1. Matadi (Lib.) 10,16, 2. Esemé (Kam.) a Mena (Kuba) oba 10,19.

400 m: 1. Brier (Brit.) 46,39, 2. Krsek 46,58, 3. Desenský 46,83, 4. Tesař (všichni ČR) 47,03.

1 500 m: 1. Teki Abdurahman (Et.) 3:38,41, 2. Rizkí (Mar.) 3:38,68, 3. West (Brit.) 3:39,02, ...5. Davidík 3:39,84, 7. Friš 3:40,60, 10. Sasínek (všichni ČR) 3:43,03.

110 m př. (-1,4 m/s): 1. Dickson (USA) 13,59, 2. Sevler (Tur.) 13,78, 3. Mordi (Něm.) 13,81, ...6. Schubert (ČR) 14,00.

400 m př.: 1. Preis (Něm.) 49,06, 2. Müller (ČR) 49,14, 3. Derbyshire (Brit.) 49,84.

3 000 m př.: 1. Bin Jazíd (Mar.) 8:29,80, 2. Daru (Fr.) 8:35,35, 3. Curti (Švýc.) 8:36,58, ...5. Foller (ČR) 8:40,16.

Tyč: 1. Fritsch 555, 2. Winder (oba USA) 545, 3. Bárta (ČR) 535.

Dálka: 1. Williams (USA) 785, 2. Meindlschmid 772, 3. Juška (oba ČR) 767.

Koule: 1. Lincoln (Brit.) 20,65, 2. Staněk (ČR) 20,60, 3. Kokoško (Ukr.) 20,39.

Oštěp: 1. Vadlejch (ČR) 82,55, 2. Wegner (Pol.) 78,25, 3. Čakšs (Lot.) 75,27, ...6. Jílek (ČR) 73,54.

Ženy:

200 m (-0,4 m/s): 1. Baylarková (USA) 23,37, 2. Fontanaová (It.) 23,57, 3. Bryantová (USA) 23,64, ...5. Bendová 24,06, 6. Kožuškaničová (obě ČR) 24,35.

800 m: 1. Krollová (Ukr.) 2:01,84, 2. Määttänenová (Fin.) 2:01,97, 3. Kolbergová (Něm.) 2:02,10, ...6. Ficenec (ČR) 2:04,37.

100 m př. (+0,1 m/s): 1. Barberová (USA) 13,10, 2. Kerekesová (Maď.) 13,17, 3. Šínová (ČR) 13,21.

400 m př.: 1. Jíchová (ČR) 55,77, 2. Knightová (Brit.) 55,78, 3. Ennadiová (Mar.) 56,49.

Výška: 1. Hrubá (ČR) 184, 2. Čumačenková (Ukr.) 180, 3. Gusinová (Řec.) 180.

Tyč: 1. Lampelaová (Fin.) 430, 2. Pöschlová (ČR) 415, 3. Kleknerová (Maď.) 415.

Oštěp: 1. Kolaková (Chorv.) 59,33, 2. Ogrodníková 58,83, 3. Gillarová (obě ČR) 58,63.

VADLEJCH PŘEDVEDL V TURKU NEJDLEŠÍ HOD SEZONY

Nejdleší hod letošní sezony předvedl na červnovém zlatém mítinku World Athletics Continental Tour v Turku oštěpař Jakub Vadlejch. Náčiní vážící 800 gramů poslal závodník pražské Dukly do vzdálenosti 89,51 metru!

Na stadionu pojmenovaném po legendárním běžci Paavo Nurim se mu to povedlo ve druhé sérii. Vadlejch se na závod ve Finsku velmi těšil, i kvůli kvalitní konkurenci. Tu však svěřenec Jana Železného doslova zvalcoval. Druhého Fina Olivera Helandera porazil o více než dva metry (87,32). Třetí Julian Weber z Německa skončil třetí za 85,82 m.

„Během toho pokusu jsem si málem podvrtl kotník, proto jsem závěrečné dva hody raději vynechal, abych zůstal zdravý,“ pronesl na webu Světové atletiky dvaatřicetiletý svěřenec Jana Železného.

NA ZLATÉ TRETĚ SE S OŠTĚPEM V RUCE LOUČILA ŠPOTÁKOVÁ

Na Zlaté tretě v Ostravě došlo k velkému překvapení. Ve startovní listině mezi oštěpařkami nescházelo jméno světové rekordmanky, držitelky tří olympijských medailí a trojnásobné mistryně světa Barbory Špotákové. Skončila šestá, když oštěp poslala do vzdálenosti 57,23. „Byla to ode mě trochu odvaha, protože jsem

neměla dost naházeno. Závodila jsem po pár plnohodnotných trénincích. Trochu jsem se bála o své zdraví, ale dobře to dopadlo.“ Zároveň tvrdila, že cítila značnou energii od diváků. Loučení s nimi si užila. „Bylo to silný, asi nejvíc, co tady pamatuju. Mám z toho krásný pocit a doufám, že diváci taktéž.“ O poslední závod veleúspěšné kariéry se prý ale ještě nejednalo. „Pokud mi to zdraví dovolí, ráda bych se ještě na konci července ukázala na mistrovství republiky v Táboře. Tam to mám ráda,“ naznačila.

PARÁDNÍ OSOBÁK JÍCHOVÉ

Z výborného výkonu a 2. místa se na prestižním mítinku radovala Nikoleta Jíchová. Čtyřstovku překážek zaběhla za 55,17 vteřiny, čímž své dosavadní maximum posunula o plných 27 setin! „Mám opravdu velkou radost, protože se mi to povedlo před domácím publikem. A kdy padne hranice 55 vteřin? Doufám, že brzy. Třeba už v příštím závodě,“ usmívala se dvaadvacetiletá blondýna.

Text: ASC Dukla/lan, pk, foto: CPA